

Vastine

2.4.2026

VN/26666/2024

VN/26666/2024-OKM-95

Sivistysvaliokunnalle

Opetus- ja kulttuuriministeriön vastine; hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ammattikorkeakoululain ja opintotukilain muuttamisesta (HE 197/2025 vp)

Eduskunnan sivistysvaliokunta on pyytänyt opetus- ja kulttuuriministeriön vastinetta sosiaali- ja terveysvaliokunnan ja Tehy ry:n lausuntoihin, jotka koskevat ammattikorkeakoululain ja opintotukilain muuttamista. Opetus- ja kulttuuriministeriö esittää vastineenaan seuraavaa:

Tehy ry:n lausunto

Tehy ry on 17.3.2026 toimittanut lausunnon sivistysvaliokunnalle.

Muutokset koulutuksen rakenteeseen, keston ja sen tuottamaan osaamiseen

Tehy ry on todennut, että on selvää, että kättilökoulutuksen muuttaminen ylemmäksi ammattikorkeakoulututkinnoksi edellyttää muutoksia sekä ammattikorkeakoululakiin että asetukseen ammattikorkeakouluista. Tehy katsoo, että muutokset ovat helposti toteutettavissa ja ne olisivat teknisluonteisia. Kyse on siitä, halutaanko kättilökoulutusta kehittää ja siirtää se ylemmäksi ammattikorkeakoulututkinnoksi.

Tehy on esittänyt, että ammattipätevyysdirektiivin automaattisen tunnustamisen edellyttämän vähimmäistuntimäärän kahden vuoden kättilökoulutuksen osalta täyttymiseksi, tulee asetuksen 3 §:ää muuttaa siten, että kättilökoulutuksen osalta lukuvuoden työpanos olisi 1800 tuntia nykyisen 1600 tunnin työpanoksen sijaan. Tehy esittää, että mikäli kättilökoulutus siirretään ylemmäksi ammattikorkeakoulututkinnoksi, ammattikorkeakoululain 25.3 §:n mukainen vähintään kahden vuoden työkoekemus kriteeri poistetaan ainakin kättilökoulutuksen osalta laista.

Tehy on lausunnossaan tuonut esiin, että Tehyn tietoon on tullut näkemys siitä, että nykyisen kättilökoulutuksen tuottama osaaminen olisi riittävää eikä vaatisi huomattavaa kehittämistä. Nykyinen kättilökoulutus tuottaa riittävää osaamista kättilön ammattiin. Muutostarve kättilön ammattipätevyysdirektiivin koulutusrakenteesta kättilön koulutukselle nousee asetetuista vähimmäisvaatimuksista koulutuksen laajuuteen ja ajalliseen keston liittyen. Suomessa uudistukseen kytkeytyy myös muiden ns. hoitotyön kaksoistutkintojen (ensihoitaja amk, terveydenhoitaja amk) uudistamisen tarve useiden samantasoisten tutkintojen suorittamisen vähentämiseksi. Tehyn mukaan kättilökoulutuksen uudistamiselle on nyt direktiivin edellyttämä tarve ja mahdollisuus.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Opetus- ja kulttuuriministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 29
00023 Valtioneuvosto

Meritullinkatu 10
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo.okm@gov.fi

Tehy ry on todennut, että ehdotukset kätilökoulutuksen sisällöllisistä muutostarpeista on esitetty jo aiemmin Mettälä, Äimälä, ym. 2019 selvitykseen pohjautuen ja että myös Karttusen ja Vallimies-Patomäen 2015 selvityksessä parhaaksi ammattipätevyysdirektiivin vaatimukset täyttäväksi koulutusvaihtoehdoksi on ehdotettu ylempää ammattikorkeakoulututkintoa

Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että ei olisi tarkoituksenmukaista luoda poikkeusta opintopisteen edellyttämästä työmäärästä yhden korkeakoulututkinnon osalta. Korkeakoululainsäädännössä on säädetty yhtäläisesti opintojen mitoituksista ja yhden lukuvuoden opintojen suorittamiseen vaadittavasta työmäärästä koko korkeakoulusektorin osalta. Opintojen mitoituksen peruste on opintopiste. Opintojaksot pisteytetään niiden edellyttämän työmäärän mukaan. Yhden lukuvuoden opintojen suorittamiseen keskimäärin vaadittava 1 600 tunnin työpanos vastaa 60 opintopistettä. (Valtioneuvosto asetus ammattikorkeakouluista 1129/2014, 3 §, valtioneuvoston asetus yliopistojen tutkinnoista 794/2024, 5 §). Tutkintojen tavoitteelliset suorittamisajat, joihin opiskelijan opiskeluoikeuden kesto kytkeytyy, perustuvat samaan mitoitukseen. Opintopistemitoitus koskee tutkintoja ja erikoistumiskoulutusta.

Opetus- ja kulttuuriministeriö ei pidä mahdollisena säätää, että yhdessä korkeakoulututkinnossa (kätilökoulutus ylempänä ammattikorkeakoulututkintona) olisi eri tavalla määritetty opintopistepiste eli 1800 tunnin työmäärä vastaisi 60 opintopistettä, kuin muussa koulutuksessa, jossa 1600 tunnin työmäärä vastaa 60 opintopistettä. Muutos heikentäisi korkeakoulujen tutkintojärjestelmän yhtenäisyyttä ja selkeyttä. Ehdotus asettaisi eri tavalla mitoitetuista opintopisteistä suorittaneet opiskelijat eriarvoiseen asemaan ja vaikeuttaisi hyväksilukumenettelyjä. Tarkoitus nimenomaan on, että opintopiste kertoo yhtenevällä tavalla opintojakson laajuuden, jolloin opintopisteinä mitoittua koulutusta voi suoraan verrata toiseen opintopisteytettyyn koulutukseen. Myös uudistusta edeltäneessä sosiaali- ja terveysalan korkeakoulutuksen kehittämishankkeessa arvoitiin, että erilainen opintopistemääritys yhden ylempään ammattikorkeakoulututkinnon osalta ei olisi tarkoituksenmukainen, koska se heikentää mm. opintojen vertailtavuutta.

Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että muutos kätilökoulutuksen järjestämisestä ylempänä ammattikorkeakoulututkintona ei olisi tekninen, vaan edellyttäisi huomattavia muutoksia koulutuksen sisältöön ja ammattikorkeakoulututkintojen järjestelmään. Uusi tutkinto poikkeaisi huomattavasti muista ylempistä ammattikorkeakoulututkinnoista paitsi rakenteen myös sisällön osalta.

Opetus- ja kulttuuriministeriö on käsitellyt sosiaali- ja terveysvaliokunnalle ja sivistysvaliokunnalle aiemmin antamissaan vastineissa laajemmin perusteita sille, ettei kätilökoulutusta esitetä järjestettäväksi ylempänä ammattikorkeakoulututkintona.

Kätilökoulutuksen toteuttaminen ylempänä ammattikorkeakoulututkintona edellyttäisi sen osalta luokusten poikkeusten säätämistä ammattikorkeakoululainsäädäntöön, liittyen muun muassa koulutukseen pääsyn edellytyksiin, koulutuksen rakenteeseen ja sen kestoon, mikä heikentäisi ammattikorkeakoulututkintojärjestelmän yhtenäisyyttä, selkeyttä ja tunnustettavuutta. Lisäksi ilman merkittävää koulutuksen sisällöllistä uudistamista nykyistä ammattikorkeakoulututkintotasosta koulutusta ei voi muuttaa korkeammalle tutkintotasolle. Opetus- ja kulttuuriministeriölle ei ole myöskään tullut viitteitä siitä, että nykyisen kätilökoulutuksen tuottama osaaminen olisi osoittautunut työelämän tarpeisiin nähden riittämättömäksi ja vaatisi huomattavaa kehittämistä. Jos nykyisin viitekehystasolle 6 sijoitettava sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, johon liitetään tutkintonimike kätilö (AMK), haluttaisiin toteuttaa ylempänä ammattikorkeakoulututkintona, edellyttäisi se viitekehystasolle 7 kuuluvaa osaamista.

Ottaen huomioon ammattipätevyysdirektiivin edellyttämät tuntimäärät, TEHYN ehdottaman ylempään ammattikorkeakoulututkinnon laajuudeksi tulisi 135 opintopistettä, jolloin koulutuspolun pituus olisi seitsemän vuotta ja 9 kuukautta, mistä 2 vuotta olisi ylempää ammattikorkeakoulututkintoa edeltävää työkokemusta ja ilman työkokemusvaatimustakin 5 vuotta ja 9 kuukautta. Nyt ehdotetussa mallissa sairaanhoitajakoulutuksen ja kätilökoulutuksen yhteenlaskettu tavoitteellinen suoritus aika olisi viisi vuotta. Tehyn ehdottama muutos ei olisi tekninen, vaan vaikuttaisi oleellisesti myös kätilökoulutuksen suoritus aikaan.

Perustutkinnon kaltaisten koulutusten siirtäminen ylempiin ammattikorkeakoulututkintoihin ei ole tarkoituksenmukaista, sillä se hämärtäisi tutkintotasojen välistä selkeää työnjakoa. Lisäksi kätilökoulutuksen osaamistavoitteiden saavuttaminen edellyttää huomattavaa määrää harjoittelua, mikä poikkeaa ylempien ammattikorkeakoulututkintojen rakenteesta ja pedagogisesta viitekehystä. Täältäkin osin muutos ei näin ollen olisi tekninen, vaan johtaisi ylempään ammattikorkeakoulututkintoon,

joka poikkeaisi olennaisesti muiden ylempien ammattikorkeakoulututkintojen tavoitteista ja toteutusperiaatteista.

Ylempien ammattikorkeakoulujen työkokemusvaatimuksesta luopuminen olisi merkittävä korkeakoulujen tutkintojärjestelmää koskeva muutos. Opetus- ja kulttuuriministeriö ei pidä tarkoituksenmukaisena, että tällaista muutosta tehtäisiin vain yhden korkeakoulututkinnon osalta. Työkokemusvaatimuksen poistamisen tai lyhentämisen tarkoituksenmukaisuudesta ei ole käyty laajempaa keskustelua eikä sen vaikutuksia ole arvioitu. Tällaista laajemmista muutoksista voidaan käydä keskustelua korkeakouluvision ja sen toimeenpanon yhteydessä. Ammattikorkeakoulujen edustajat toivat esiin lainsäädäntövalmistelua edeltäneessä sosiaali- ja terveysalan korkeakoulutuksen kehittämishankkeessa, että tutkimukset ja kokemus ovat osoittaneet, että työkokemus on hyödyllistä ylempien ammattikorkeakoulututkintoa suorittaville ja sitä tulisi vaatia jatkossakin ennen ylempien ammattikorkeakoulututkinnon suorittamista. Työkokemusvaatimus liittyy ylempien ammattikorkeakoulututkinnon tavoitteiden saavuttamisen, koska työkokemus tukee ylempien ammattikorkeakoulututkinnossa hankittavan asiantuntemuksen kehittämistä. Työkokemusvaatimuksen poistaminen ei olisi tekninen muutos.

Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa viitaten Tehyn esiin nostamiin selvityksiin, että mainittu Vallimies-Patomäen ja Karttusen raportin esitys kättilökoulutuksesta ylempänä ammattikorkeakoulututkintona ei saanut lausuntokierroksella laajaa kannatusta. Opetus- ja kulttuuriministeriön asettamassa ensihoitaja-, kättilö- ja terveydenhoitajakoulutuksen lainsäädännön uudistamisen valmisteluryhmässä, jossa oli ammattikorkeakoulujen rehtorijärjestö Arenen nimeämä edustus ammattikorkeakouluista, ei myöskään noussut esiin perustetta muuttaa kättilökoulutusta ylempäksi ammattikorkeakoulututkinnoksi.

Opetus- ja kulttuuriministeriö tuo vielä esiin, että ensihoitaja-, kättilö- ja terveydenhoitajakoulutuksen uudistuksen tavoitteena on korkeakoulutuksen kasautumisen vähentäminen, koulutuspolkujen selkeyttäminen ja sujuvoittamiseen ja tutkintoon johtavan koulutuksen aloituspaikkojen kohdentamisen niille, joilla ei ole vielä korkeakoulututkintoa tai opinto-oikeutta samantasoisien korkeakoulututkinnon suorittamiseen. Uudistus on pyritty valmistelemaan siten, että koulutuspolut muuttuvat mahdollisimman vähän toisen asteen koulutuksen suorittaneiden näkökulmasta, mutta sairaanhoitajakoulutuksen jo suorittaneille avautuisi mahdollisuus suorittaa ensihoitaja-, kättilö- tai terveydenhoitajakoulutus ilman tarvetta hakeutua suorittamaan toista samantasoisista korkeakoulututkintoon johtavaa koulutusta. Ammattipätevyysdirektiivin vaatimukset on otettu huomioon valmistelussa erityisesti koulutuksen rakenteen ja laajuudesta osalta. Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että ammattipätevyysdirektiivi ei kuitenkaan edellytä kättilökoulutuksen järjestämistä ylempänä ammattikorkeakoulututkintona eikä ammattipätevyysdirektiiviin ole tehty muutoksia, jotka edellyttävät kättilökoulutuksen sisällyttämistä siten, että se siirtyisi EQF-tasolle 7.

Viitekehystaso

Tehy on katsonut, että kättilön ammatissa toimiminen Suomessa edellyttää EQF 7 -tason mukaista, itsenäisen toiminnan ja tutkimuksen mahdollistavaa erityisosaamista, joka rakentuu laaja-alaisista ja pitkälle erikoistuneista kättilötyön teoreettisista tiedoista, kliinisistä taidoista sekä tutkimus-, kehittämis- ja innovaatio-osaamisesta.

Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että tutkintojen ja muiden osaamiskokonaisuuksien viitekehyyksessä säädetään Suomen kansalliseen koulutusjärjestelmään kuuluvista tutkinnoista, oppimääristä ja muista laajoista osaamiskokonaisuuksista. Viitekehyyksestä säädetään tutkintojen ja muiden osaamiskokonaisuuksien viitekehyyksestä annetulla lailla (93/2017) ja valtioneuvoston asetuksella (120/2017). Viitekehyyksien asettamisen edellytyksenä on, että opintojen osaamistavoitteista on säädetty riittävän tarkasti. Ensihoitaja-, kättilö- ja terveydenhoitajakoulutuksen osaamistavoitteista on tarkoitus säätää ammattikorkeakouluasetuksessa. Tarkoituksena on lisätä ensihoitaja-, kättilö- ja terveydenhoitajakoulutukset myöhemmin kansalliseen tutkintojen ja muiden osaamiskokonaisuuksien viitekehyykseseen. Tällöin myös arvioidaan, mille viitekehyyksen tasolle ne sijoitetaan.

Koulutuksen kesto

Hallituksen esityksessä todetaan, että direktiivin vaatimukset huomioiden ylempänä ammattikorkeakoulututkintona järjestettävän kättilökoulutuksen laajuudeksi muodostuisi arviolta 135 opintopistettä, jolloin koulutuspolun kokonaiskesto olisi noin 7 vuotta ja 9 kuukautta (sisältäen kaksi vuotta ylempää ammattikorkeakoulututkintoa edeltävää työkokemusta) tai ilman työkokemusvaatimusta noin 5 vuotta ja 9 kuukautta. Tämä on Tehyn näkemyksen mukaan ristiriidassa hallituksen esityksessä esitetyn mallin kanssa, jossa opintojen kokonaiskesto on arvioitu viideksi vuodeksi.

Tehyn mukaan hallituksen esityksessä esitetään, että koulutuksen kokonaisaika on yhtä pitkä eli 5,5 vuotta sisältäen sairaanhoitajan amk-tutkinnon (210 op, n. 3,5 v), jonka jälkeen suoritettaisiin 18 kk:n ja 3000 tunnin laajuinen säädelty kättilön koulutus.

Tehy esittää lausunnossaan, että hallituksen esityksessä esitetty malli, jossa kättilökoulutuksen laajuus olisi 3000 tuntia ja suorittamisaika puolitoista lukuvuotta ei ole realistinen.

Opetus- ja kulttuuriministeriö huomauttaa, että hallituksen esityksen mukainen sairaanhoitajakoulutuksen ja kättilökoulutuksen yhteenlaskettu tavoitteellinen suoritus aika olisi 5 vuotta, mutta riippuen opiskelijoiden sairaanhoitajakoulutuksen aikana tekemistä opintovalinnoista, se voisi olla käytännössä noin 4,5 vuotta. Koulutuksen kokonaisaika ei siis olisi 5,5 vuotta.

Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että viiden vuoden kestoinen koulutus tarkoittaa hallituksen esityksen mukaista sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinnon, sairaanhoitaja (AMK) (3,5 vuotta) ja kättilökoulutuksen (1,5 vuotta) yhteen laskettua tavoitteellista suoritus aikaa ja 5 v 9 kk olisi 135 opintopisteen laajuinen ylempänä ammattikorkeakoulututkintona järjestettävän koulutuksen kesto ilman työkokemusvaatimusta. Viiden vuoden ja 9 kuukauden suoritus aika on hypoteettinen, koska ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtavaan koulutukseen hakeutuminen edellyttää kahden vuoden työkokemusta. Hallituksen esityksessä kuvatun koulutusmallin on ollut tarkoitus esittää, mikä suoritus aika olisi sellaisessa spekulatiivisessa tilanteessa, jossa työkokemusvaatimus poistettaisiin. Tällaista muutosta ei kuitenkaan ole toteutettu eikä valmisteilla.

Hallituksen esityksen mukaisen koulutusmallin tavoitteellinen suoritus aika on yhteensä 5 vuotta. Koulutus olisi mahdollista suorittaa noin 4,5 vuodessa. Tämä olisi mahdollista, koska ammattikorkeakoulututkinnossa suoritettuja opintoja olisi mahdollista hyväksilukea kättilökoulutukseen. Tämä taas ei ole mahdollista Tehyn ehdottamassa mallissa, koska alemman tasoisesta korkeakoulututkinnosta ei lähtökohtaisesti hyväksiluetta opintoja ylemmän tasoiseen korkeakoulututkintoon. Hallituksen esitys perustuu lisäksi siihen, että koulutus mitoitetaan tunteina ja kuukausina (18 kk), jolloin koulutuksen tavoitteellinen suoritus aika voi olla 1,5 vuotta.

Opetus- ja kulttuuriministeriö huomauttaa, että opiskelijalla on mahdollisuus suorittaa opinnot myös pidemmässä ajassa. Tavoitteellisesta suoritus ajasta seuraa, että ammattikorkeakoululla on velvollisuus järjestää opinnot siten, että opiskelija voi suorittaa ne mainitussa ajassa. Esityksen valmistelussa on huomioitu, että kättilökoulutuksen koulutuspolku on melko pitkä sairaanhoitajien kansallisten koulutusvaatimusten ja ammattipätevyysdirektiivin vaatimusten yhteensovittamisen vuoksi. Tällaisessa tilanteessa on arvioitu tärkeäksi, että opinnot voisi suorittaa niin nopeasti kuin mahdollista ja sairaanhoitajakoulutuksen ja kättilökoulutuksen suoritus aika olisi mahdollisimman lähellä nykytilaa, jossa tavoitteellinen suoritus aika on 4,5 vuotta. Kättilökoulutuksen tavoitteellinen suoritus aika seuraa ammattipätevyysdirektiivin edellyttämä vähimmäislaajuudesta, joka on 3000 tuntia ja 18 kuukautta.

Mahdollisimman nopea pääsy työelämään on oletettavasti tärkeää ainakin osalle kättilöopiskelijoista. Esitys mahdollistaa näin ollen mahdollisimman laajasti yksilöiden tarpeiden mukaisten koulutuspolkujen toteuttamisen joko suorittaen opintoja tiiviimmässä tahdissa tai jaksottaen ne pidemmälle ajalle.

Kättilökoulutuksen houkuttelevuus

Kättilökoulutus on hyvin vetovoiman koulutus. Esimerkiksi vuonna 2025 kättilökoulutukseen haki 2946 hakijaa, joista 1281 oli ensisijaisia hakijoita. Kättilökoulutuksessa paikan vastaanotti 279 opiskelijaa, mikä on 22 % ensisijaisesti kättilökoulutukseen hakeneiden määrästä. Kättilökoulutus on ollut vetovoimasta myös sairaanhoitajakoulutuksen aiemmin suorittaneiden keskuudessa. Vuonna 2025 kättilökoulutukseen ensisijaisesti hakeneista 210 oli aiemmin Suomessa suoritettu korkeakoulututkinto ja paikan vastaanottaneista 39 opiskelijalla.

Opetus- ja kulttuuriministeriö on vastannut sosiaali- ja terveysalan työvoimapulaan lisäämällä alan koulutettujen määrää. Koulutusmääriä on lisätty erityisesti ammattikorkeakoulututkintoon johtavassa koulutuksessa, myös kätilökoulutuksessa. Opetus- ja kulttuuriministeriön arvion mukaan Suomessa ei ole riskiä siitä, että kätilökoulutuksen vetovoima johtaisi työvoimapulaan. Kätilökoulutuksen veto-voiman ollessa hyvin korkea sekä toisen asteen koulutuksen että jo korkeakoulututkinnon suorittaneiden joukossa, ei ole riskiä siitä, että aloituspaikkoja ei saataisi täytettyä. Koulutuspolkujen merkittävä pidentämisellä, esimerkiksi ylempään ammattikorkeakoulututkinnon suorittamiseen perustuvassa mallissa, saattaisi olla vaikutusta myös koulutuksen vetovoimaan.

Sosiaali- ja terveysvaliokunnan lausunto

Sosiaali- ja terveysvaliokunta on todennut, että kätilökoulutuksen mahdollinen pidentyminen koulutusrakenteeseen tehtyjen muutosten myötä voi muuttaa odotuksia kätilön työstä ja palkkauksesta. Sairaanhoidajakoulutuksen jälkeen suoritettavan lisäkoulutuksen odotetaan vaikuttavan työn luonteeseen kohti asiantuntija- tai esihenkilötehtäviä, vaikka pääosa kätilöistä tulee kuitenkin edelleen sijoittumaan kliniseen potilastyöhön. Kätilökoulutuksen suorittaminen ei välttämättä ole houkutteleva vaihtoehto sairaanhoitajana jo työskentelevälle. Koulutuksen mahdollinen pidentyminen voi myös vähentää nuorten kiinnostusta kätilön ammattia kohtaan ja nostaa kynnystä jatkaa opiskelua sairaanhoitajasta kätilöksi. Valiokunnan asiantuntijakuulemisessa on tuotu esille, että esityksen mukainen koulutusmalli on esimerkiksi Ruotsissa ja Norjassa johtanut kätilöiden saatavuuden heikkenemiseen, vaikka pidempää koulutusta on kompensoitu korkeammalla palkalla. Sosiaali- ja terveysvaliokunta pitää välttämättömänä, että ehdotettujen muutosten vaikutuksia erityisesti kätilöiden saatavuuteen seurataan.

Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että muutoksella on tarkoitus olla myös kätilökoulutuksen houkuttelevuutta lisäävää vaikutusta erityisesti niiltä osin, että lisäpätevyyden hankkivan sairaanhoitajan koulutuksen kesto lyhenee 4,5 vuodesta 1,5 vuoteen ja koulutuksen suorittamista työn ohessa sujuvoitetaan. Lisäksi tavoittelemalla sellaista mallia, jossa erityisesti nuorten toiselta asteelta valmistuneiden koulutuspolku muuttuisi mahdollisimman vähän, on pyritty säilyttämään koulutuksen vetovoima. Muutoksen vaikutuksia seurataan. Kuten edellä on todettu, kätilökoulutus on hyvin vetovoimainen koulutus.

Valiokunta on pitänyt perusteltuna, että parhaillaan käynnissä olevan sosiaali- ja terveydenhuollon ammattihenkilöitä koskevan lainsäädännön uudistuksen yhteydessä säädetään oikeudesta harjoittaa ensihoitajan ammattia laillistettuna ammattihenkilönä niin, että ensihoitajan AMK-tutkinnon tai tutkintotunnuksen johtaneen koulutuksen suorittanut erottuisi niistä laillistetuista sairaanhoitajista, joilla ei vastaavaa erikoispätevyyttä ole. Sosiaali- ja terveysvaliokunta esitti, että sivistysvaliokunta ehdottaa asiasta lausumaa. Opetus- ja kulttuuriministeriö kannattaa esitystä. Ensihoitajakoulutus tuottaa sairaanhoidajakoulutuksesta erillisen osaamisen ja siitä myös säädettäisiin jatkossa erikseen. Ensihoitajien laillistus ensihoitajina selkeyttäisi ensihoitajien kelpoisuutta, ammattiasemaa sekä suoritettavan koulutuksen asemaa.

Johtaja

Jonna Korhonen

Hallitusneuvos

Henna Närhi